

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnatelju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Národne Tiskarne“.

V nedeljo dné 2. maja 1897 občni zbor „Národne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delničarjev udeleženih.

Zatorej se skliče nov

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„Národne Tiskarne“
na dan 16. maja 1897. 1.

ob 11. uri dopoludne

v prostorih „Národne Tiskarne“

z istim, za občni zbor dné 2. maja 1897 dočlenim dnevnim redom, s pristavkom, da po § 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navoročih delničarjev in na število od njih zastodanih glasov.

Upravni odbor „Národne Tiskarne“.

Socijalni demokrati in ministerska obtožba.

Že večkrat se je dokazovalo, da je program socijalne demokracije v nekaterih točkah pomajkljiv, in zlasti z ozirom na Slovane, upoštevajoč sedanje razmere, naravnost škodljiv, ako bi se izvajal. Socijalna demokracija, ki je bila zanesena v Avstrijo iz glavnega socijalnodemokratičnega ognjišča, iz Velike Nemčije, nosi v vsem svojem vstrovstvu nemški pečat, kateremu pa se je pridružil po zslugi židovskih socijalnodemokratičnih voditeljev še očividni znak slavofobstva.

Socijalna demokracija povdaja vedno in vedno, da je glede vere indiferentna, glede narodnosti pa na stalištu internacionizma. Z dosezanjem teh dveh točk hočejo socijalni demokrati doseči jednakopravnost vseh ljudij na svetu ter tako zadušiti za vedno ljute narodnostne in verske boje. Tajiti ni, da se je povdaranje narodne ideje v velikih in mogočnih narodih, v Nemcih, v Francozih, Anglezih, Italijanih,

v Špancih in Rusih toli obrabilo, da nima skoro nikake navduševalne sile več. Narodi, živeči kompaktno, so v svojem narodnem obstanku zavarovani; ne more jim znatno škodovati nobena sila, zato se taki narodi pač še sem in tja ponosa s svojo narodnostjo, vendar tiste žarki, vse meje prekipevajoče navdušenosti za svoj jezik, za svojo domovino ne najdemo v onih močnih, samosvetnih narodih nič več. Druga vprašanja, manj poetična, a bolj praktična so prišla pri njih na dnevni red ... Širi se socijalizem in po ujem internacionizmu Kupčija in obrt sta glede narodnosti v velikih narodih malodane že povsem indiferentna, v vedi ni najti že trohice več nacionalnih primesij in leposlovje se postavlja bolj in bolj na občedloveško stališče. Da ima torej zlasti tej delavci socijalna demokracija velikih narodov prav lahak posel, je umljivo.

Kakor se danes čudom čudimo nepopisno krvavim srednjeveškim vojnам radi vere, vojnам, ki so ugonobile na milijone ljudij in opustošile cele države, in kakor smo preverjeni, da so take verske vojne poslej nemogoče, prav tako menda niso več daleč oni časi, ko se bodo ljudje čudili narodnostnim bojem, katerih pri potezanju za društvene, gospodarske, socijalne reforme na bodo mogli razumeti. „Vprašanje želodca“ peha v ozadje vsa druga vprašanja.

Nu, to vse velja, kakor rečeno, za velike, močne narode, katerih narodnost je vsled njihove kompaktnosti zavarovana. Kjer pa narodi ne žive kompaktno, ampak pomešano, kjer so narodi razkosani ali pa že sami po sebi majhni, tam ideja internacionizma ne more in ne sme imeti upravičenosti. Širiti mej takimi narodi narodno brezbriznost se pravi spodkopavati njihovo moralno in značajnost. In prav to velja za avstrijske narode, zlasti pa za avstrijske Slovane, ki so obdani, pomešani in razkosaci z vejami nemškega, italijanskega in nekoliko celo madjarskega naroda. Širiti mej avstrijskimi Slovani idejo socijalne demokracije, znači učiti jih narodnega izdajstva, znači pridigovati jim: „Ponemči, poitalijandi se!“ — Da je narodno vprašanje za male slovanske avstrijske narodiče velik del socijalnega vprašanja, je znano vsakomur, kdor se bavi

količaj z našimi gospodarskimi odnošaji. Narodno vprašanje pomeni avstrijskim Slovanom vprašanje kulturne in društvene jednakopravnosti, od katere ne bodo odstopili nikdar.

Ako stoji torej res socijalna demokracija glede narodnosti na stališču pravičnosti, potem naj ne prigovarja Slovanom, naj se udado Nemcem in Italijancem, nego naj se poteza za njihovo politično jednakopravnost! Kadar bodo v Avstriji vsi narodi v istini jednakopravni, potem bomo mogli tudi Slovani prisegati na „indiferentnost“, dokler pa se žalijo Slovani s psovčkami in s trditvami, da so malovredni, Culukafrom slični narodi, dotlej moramo še vedno povdarjati vso veliko kulturno važnost narodne idje.

Nu, avstrijska socijalna demokracija je baš pri razpravi in pri glasovanju glede ministrske obtožbe iz nova pokazala, da je njen povdaranje internacionizma, da je njen pisarenje in govorjenje, da zavzema stališče pravične jednakopravnosti — humbug. Še nedavno smo čitali v socijalnademokratičnem listu sledečo izjavo: „Socijalna demokracija bi pač lahko svoje delovanje takoj ustavila, skoči bi bila tako slabotna, da bi svoja najsvetješa načela (t. j. pravičnost, jednakopravnost) zatajila.“ Toda, ko se je šlo v državnem zboru za povsem pravične jezikovne naredbe za Češko, ko se je šlo za pravično narodno jednakopravnost Čehov napram Nemcem, ko se je šlo vsled brezprimerno kritičnih zahtev fanatičnih Nemcev, edrekajočih Slovanom vsako pravico do politične in kulturne ravnopravnosti, ko se je šlo, da se obtoži ministrstvo radi naredbe, kakoršo si je želel ves češki narod, glejte, tedaj so glasovali ti „pravični“ socijalni demokratje z Nemci proti Slovanom! Samo dva Čeha in Dalmatini so imeli še toliko slovenske zavesti, da so se pri glasovanju odstranili; vsi drugi pa so glasovali z zakletimi sovražniki pravične slovenske jednakopravnosti, z nemškimi nacionalci in z židovskimi liberalci. „Najsvetješa načela“ avstrijske socijalne demokracije so torej le fraza — publica, ki pač lepo zveni, a se v dejanju razkadi v — nič. Avstrijska socijalna demokracija je podpirateljica nemških in židovskih strank ter

LISTEK.

Bogataševa smrt.

(Spisal Emile Zola.)

(Dalje.)

Po sobi se začuje vdihovanje in plakanje. Grofica, Fernand in Blanca pokleknejo kraj postelje. Obraze so si zatrili z rokami in tako jokajo nekaj časa. Slednjič ostavijo bivališče mrtlega grofa. Otroka vodita mater, katera pri vratih iz nova zatihi, da pokaže tem bolj svojo obupanost. Mrtvec pa je že naslednji trenotek last pogrebcev, kateri pripravljajo sijajen pokop.

Zdravniki so se s povesenimi glavami in s temnimi obrazi odstranili. Sel je hitel v župnišče po duhovnici, kateri naj bi pri mrljiču čul. Slugi sta ostala sama z duhovnikom ter sta sedela v vsem dostojanstvu na stolih, to je bil pričakovani konec njiju posla. Jeden izmej obeh je zapazil nakrat žlico, katera je ostala tu; urno se je dvignil ter jo skril v svoj žep, da ne bi prav ničesar motilo redu v sobi ...

Ko se je začelo daniti, se je začul v veliki dvorani ropot kladivov. Prišli so preprogarji, da izpremene sobano v prostor žalosti, na katerega

sredo so postavili mrtvaški oder. Truplo umrlega grofa pa so jeli maziliti, kar je trajalo ves dan. Naslednjega dne so poseli mrtveca na mrtvaški oder. Tu je ležal oblačen v frak, z mladostnim sijajem na obrazu.

V jutru pokopa se je čul od devete ure po vsej hiši zamolkel šum. Sin in zet umrlega sta sprejemala v malem salonu v pritličju posete, nemo sta se klanjala, kakor se to spodobi žalujčim. Vsi višji stanovi so bili tu zastopani. Plemstvo, vojaštvo, visoko uradništvo, celo senat in udje akademije ...

Ob desetih se je začel sprevod premikati proti cerkvi. Razkošno opravljen mrlški voz prvega razreda so krasile težke preproge s srebrnimi robovi. Konec mrtvaškega prta so držali maršal, vojvoda, ki je bil star prijatelj grofa Vertueila, pa bivši minister ter neki akademik. Fernand in gospod pl. Bussac sta šla na čelu sprevoda. Tema so sledili drugi, velika množica ljudij, v črnih rokavicah in črnih zavratnicah; samo odlično občinstvo, katero je tolklo zamolklo z nogami po tlaku, kakor izpuščena čreda.

Ljudstvo vsega okraja se je zbral, deloma pri oknih, deloma se je postavilo na cesti v vrste; vse se je odkrivalo ter stegalo vratove, da vidi

tem bolje prekrasni mrlški voz. Promet je bil ustavljen, dok se ni umaknila velika množica mrtvaških voz, kateri so bili pa skoro vsi prazni. Na razpotnih so se ustavljale kočije, katerih izvoščke je bilo čuti kleti in z biči pokati ...

Grofica Vertueil pa je ostala doma ter se je zaprla v svojo sobo, rekoč, da je od bolesti onemogla. Tam je ležala na blazinaku, pojrajoč se s čopom svojega pasu ter zrla lehkega srca sanjavo v strop ...

Ceremonija v cerkvi je trajala skoro dve uri. Vse duhovništvo je bilo na nogah. Od ranega jutra ni bilo videti tu drugega kakor duhovnike, kateri so tekali v svojih mašnih srajcach, urno sem in tje ter zapovedovali zdaj tu, zdaj tam, brisaje si znojno čelo ter glasno usenkajoč se, da je odmevalo daleč na okrog ...

Sredi cerkve, katera je s črnimi prepogami prevlečena, je stal žalni baldahin ... Slednjič se je ljudstvo izvrstilo; ženske na lev, moški na desni strani. Orgle so žalostno zapele, na to se je začelo turobno, zamolklo petje, dečki pevci so hreščé, ihté peli, iz kadičnic pa so se dvigali mogočni, zelenkasti plameni, kateri so spuščali svoj bledi sijaj po temotnem razkošji ...

(Konec prih.)

zaljrateljica Slovanov! Avstrijska socijalna demokracija je zatajila svoja „najsvetajša načela“, pogradi je bistveni točki svojega programa: pravčnost in potekanje za jednakopravnost, pa pokazala je celo, da ni internacionalska, nego protislovenska: „S oje delovanje torej pač lahko takoj ustavi!“

Državni zbor.

Na Dunaju, 10. maja.

Razprava o nujnih predlogih glede primorskih razmer se danes ni nadljevala. Pravega uroka za to ni vedel nihče povedati. Rešitev trgovinske pogodbe je bila sicer nujna, a poleg nje bi se bilo lahko nadaljevalo razpravljanje o primorskih razmerah.

Začetkom seje so nemški nacijonalci protestovali, da je na dnevnem red postavljena volitv načinov v kontrolno komisijo drž. dogovor, dasi se velina z oponicijo ni domenila. Predsednik je ugovarjal, da se je morda služljivo pozabilo, da govoriti se z nacijonalci, in zbornica je tudi odločnila predlog, naj se volitav odstavi z dnevnega reda. V komisijo so bili izvoljeni dr. Blažek, dr. Fuchs, dr. Koslowski in baron Döhlhoff, namestnika sta dr. Stöhr in Šuklje.

Zbornica je potem razpravljala o trgovinski pogodbi z Bolgarsko. Razpredla se je dolga debata, v katero so posegli poročevalci baron Schwegel, in poslanec: dr. Lecher, ki je zlasti opozarjal, da bo trgovinska pogodba ogerski industriji kako koristila, avstrijski pa znatno škodovala, Bodlak, dr. Paez, dr. Kolischer in trgovinski minister baron Glanz.

Zbornica je trgovinsko pogodbo odobrila. Značilno je, da so nemške oponicione stranke pri tej razpravi opustile obstrukcijo. Kot resne stranke bi bile morale prav pri tej priliki nastopiti z vso odločnostjo zoper vlado. Dosej ni njih obstrukcija vladni materijelno kar nič škodovala, le nekoliko moralno, ker dosej ni bila na razpravi nobena vladna predloga. Danes je prišla na vrsto prva vladna predloga in še ta nujna. Ako bi bila oponicija zavlekla razpravo in prepredla pravčasno rešitev, spravila bi bila vlado v resno stisko, a tega — ni storila.

Konec seje je bil predložen načrt premembri zakona o nedeljskem počitku.

Prihodnja seje bo jutri.

W Ljubljani, 11. maja.

Parlamentarni položaj je sitno resen. Predlog, da se tožijo ministri, se je odločil s tako kmajno verico, da bi kje drugje, sko bi vlada dobila tako dvomljivo zaupnico, kar odetopila. Pa tudi pri tem je dvomljivo, če se boda držala. Vladični nasprotniki, ki so v zbornici v takem številu, lahko z obstrukcijo preprečijo vsako redno delovanje. Omeniti je pa, da so tudi socijalisti glasovali proti predlogu, da se o ministeriji naredbi pride na dnevnini red, in se torej izrekli, naj se ministri zaradi jezikovnih naredeb tožijo. Po svojih glasilih so vedno priznali, da so jezikovne naredbe opravičene, v zbornici pa zahtevajo zatožbo ministrov zaradi opravičenih jezikovnih naredeb. Svoje postopanje opravičujejo le s tem, da je grof Badeni že feličokrat rušil ustavo, da je treba porabiti vsa sredstva, da se ga iznebimo.

Grofu Badeniju se že tako stal maje, da se v parlamentarnih krogih z vso resnostjo goveri, kdo bodo naslednik njegov. Imenujeta se bivši pravosodni minister grof Schönborn in knez Alfred Liechtenstein. Prvega se Slovenci nimamo veseliti, kajti za njegovega ministrovanja se je nam kazal malo prijaznega. Mladočehi bi ga gotovo ne podpirali. Gotov bi pa bil podpora nekaterih levičarjev, da tudi je strogo konzervativec. Z to bi getovo vladal bolje po nemškem sistemu. Nemške konzervative bi pa obdržal v vladni stranki z raznimi reakcijonarnimi predlagami. Reakcijonizem bi pod njim getovo bujno cvetel.

Obstrukcija in nemški liberalci. Če tudi imajo liberalci moč v rokah, da lahko preprečijo vsako delovanje državnega zabora, vendar se za to še ne misljijo odločiti. Tako ne misljijo ovirati sklepanja trgovske pogodbe z Bolgarijo in pa podaljšanja premij za izvažanje sladkorja. Obe ti dve stvari sta v tesni zvezi z židovskimi trgovskimi koristmi in v tacih stavah mora pa že liberalna levica začiniti tudi svoje nemško prepričanje, če drugače ne pojde. Zato je pa mogoče, da se grof Badeni še obdrži do jeseni; do tedaj se pa morda razmere nekoliko zaslužijo.

Adresna komisija gospodske zbornice je zavrgla načrt, katerega je izdelal grof Hohenwart. Proti načrtu so se združili srednja stranka in liberalci. Komisija je vzprejela načrt srednje stranke, ker je zanj bila tudi levica. Levičarji niso predlagali svoje adese, temveč samo dostavek, v katerem se naglaša potreba, zakonodavnim potom urediti jezikovno vprašanje.

Turčija boča nastopiti pot civilizacije. Tako se je izrekel proti dopisniku dunajskega lista „Neue Freie Presse“ turški minister notranjih stvari, Memdapaša. Minister upa, da Turčija doseže v kulturi druge evropske države. Moči ima tudi dovolj, da uvede potrebne reforme. Sultan in ministri so vse vneti za reforme, in s časom se boda dalo vse doči, če tudi je stvar težavna, kajti v Tarčiji je mnogo narodov, katerih koristi si nasprotujejo. Vlada upa, da z učnimi reformami zadovolji vse narode turške države, samo če boda vladal mir. Mi imamo v lepe besede turškega ministra jako malo zaupanja. Koliko reform so že turški državniki ob ljubli, a izvedli še niso ničesar.

Nemški značaj Berolina v nevarnosti. Tedaj so v Berolini v nekem gledališču hoteli igrali poljski igralci kot gestje. To je pa berolinsko policijo kar streslo, kajti s tem pride v nevarnost nemški značaj prestola cesarstva. Policija je poljsko igro prepovedala in s tem odvrnila veliko nevarnost.

Električna razsvetljiva in nje nasprotniki.

II.

Plinarno je l. 1860. zgradil I. Riedinger iz Augsburga, ko je bil z mestom sklenil 35 let vejavno in zanj zelo ugodno pogodbo. S časom je plinarna prišla v last posebne akcijske družbe, vendar je večina delnic ostala v rokah Redingerja, primerico število pa ima tudi nekoliko Ljubjanjanov (Nemcev).

V seji dne 16. julija l. 1889 je obliški svet sklenil plinovi drubži pogodbo odpovedati, in leta 1894. je sklenil, zgraditi si svojo elektrarno.

Da so ti sklepi občinskega sveta plinovi družbi bili neprijetni, je bilo lahko umetno, če se pomisli, da so delničarji prejemali iz plinarniških dobrokotov prav lep dabiček.

Zadnji čas je plinarna pričela za se in protimestni elektrarni kako intenzivno agitacijo, hoteč s tem ne samo obdržati svoje dosedanje konsumenata, ampak pridobiti si tudi tem več novih. Na oglih nabiti plakati, posebne okrožnice in cele knjižice, ki se ljudem delo po mestu poveličujejo plinovo luč nad vsako drugo luč.

Počati se moramo z okrožnico, tiskano v slovenskem in nemškem jeziku, ter naslovljeno „Elektrika ali Auerjevo luč“. Tu se poskuša dokazati, da je električna razsvetljiva dosti dražja kakor Auerjevo luč, za katero v vsakem oziru sploh zelo daleč zaostaja, da je električna razsvetljiva še dandanes predmet luksusa. Ker so nekatere trditve v tej okrožnici na videz zelo prepričevalne radi tega, ker so podprtje s številkami, in bi utegnilo marsikoma vzbujati dvom, za katero razsvetljavo, električno ali Auerjevo, bi se odločil, treba, da si jih natančneje ogledamo.

V okrožnici se v prvi vrsti prizera cena Auerjeva luči s ceno za luč od električnih žarnic. Ta primera izpade, kakor je lahko umetno, na škodo električne žarnice, ker se tukaj primerja le absolutna svetlivost jedne luči z drugo, a ne gleda, na to, kako svetlost na razsvetljeneh predmetih dobimo po jedni ali drugi.

Vsakemu je pač znano, da kak prostor ni povsem jednako svetel, ako vsem postavimo le samo jedno luč, če tudi dokaj intenzivno luč, da je marveč treba več, primerno razpostavljenih, če tuli slabajočih luči, da dobi vsak kotiček dovolj svetlobe. Jakost svetlobe pojema v kvadratnem razmerju daljave, to se pravi, ako je isto telo od luči dva ali trikrat bolj oddaljeno, potem dobiva od nje štirikrat, ozroma devetkrat manj svetlobe in je tedaj tolirkat manj svetlo. Ako razsvetljimo kak nekoliko večji prostor samo z jedno lučjo, potem je pač v bližini luči svetlo, naj bolj oddaljenih mestih pa ostaje večja ali manjša tema.

Vsaka luč, pri kateri izbaja svetloba iz gorečega plama, sipije največ svetlobe v horizontalni meri in navzgor, najmanj pa navzdol. Take luči ne moremo nikdar tako obrniti, da bi dajala največjo svetlobo navzdol, proti temu, kjer jo navadno potrebujemo. Z reflektorji sicer odvijamo navzgor težoče svetlobne trake navzdol, sploh v vsako mer, kamor hočemo; pri tem pa se svetloba izdatno oslabuje, in dejanski efekt luči zaostaja daleč za teoretičnim. Električna žarnica pa ima to izvrstno lastnost, da jo lahko obrnemo in začujemo, kakor se nam zljudi; lahko jo imamo prav blizu nad seboj ali poleg sebe, ona ne razvija ne smrada na kakšne izdatne toplice, ona se da vsaki potrebi prav z lahkima prilagoditi. Prav zaradi tega moremo z jedno samo žarnico čestokrat dosegati na določenem pro-

storu isti ali pa še celo boljši efekt, kakor z jedno Auerjevo lučjo, čeravno ima žarnica dosti manjšo teoretično ali absolutno svetlivost od Auerjevega plamena.

Navedna Auerjeva luč ima svetlivost 50 normalnih sveč, a ta svetlivost ni stanovitna, in prav hitro počema. Izkušnje so dokazale, da se Auerjevi luči svetlivost pologom izmanjša za 29%, aki je plinov pritisk jedaokomeren in ni previšok. Ako pa se le ta pritisk pogoste menjava ali pa je razmerno visok, ali pa, ako se luč dostikrat ugaša in zopet prižiga, znaša zmanjšanje svetlivosti do 65%. Svetlivost te luči pa je tudi zelo odvisna od kakovosti plina. Dobri plin razvija pri zgorevanju več toplice in vsled tega tudi večjo svetljobo, slab plin pa oboje v manjši meri. Tudi žarnici pojema s časoma nje svetlivost, pa le za kakih 22%, če je svetila približno 800 ur.

Jeden plamen Auerjeve luči potroši v normalnih razmerah 105 litrov plina, kakor navaja tudi okrožnica; to pa je takrat, ako je pritisk plina normalen, aki je namreč ekvivalenten pritisku 25 do 28 milimetrov visokega vodenega stebrička. Pri plinarnah pa se pritisk plina zelo menjava, vo dnevju je sploh manjši na večer pa, posebno v Ljubljani, precej velik. Čim večji je pritisk, temveč plina potroši plamen, tem večja pa postana tudi cena za plamen.

Ros je, da je luč močnejša, ako potroši več plina, a pri tem pa se izdatno izmanjša trpežnost Auerjeve mreže (žaksljeka). Troški za to mrežo pa igrajo pri določevanju cene za Auerjevo luč zelo važno ulogo.

V navedeni okrožnici so troški vzdrževanja za žarna telesa (mreže in cilindre) izračunjeni na 0.18 kr. za vsako uro svetljenja, iz česar moremo izvajati, da znaša trpežnost take mreže v normalnih razmerah 500 ur svetljenja. Temu pa direktno nasprotuje to, kar je ravnatelj donaške plinove družbe G. Fährich povedal v nekem članku o Auerjevi luči, trdeč doslovno: „Morebiti bodemo prav storili, aki računimo dobo gorenja ali svetljenja povprečno le na 350 ur.“

Če vzamemo to številko za resnično, povečajo se troški vzdrževanja za žarna telesa za vsako uro svetljenja na 0.22 kr. Pri tem pa se ni nikakor oziralo na ona mreže, katera se pri prižaganju ali sniženju vsled nespretnosti ali nepravilnosti prižigalca ali splah po kakem naključju poterejo. Vsaka na ta način ugenobljena mreža prouzroči poseben trošek 90 kr.

Če vpoštovamo dalje, da so zaradi čestokrat večjega plinovega pritiska, kakor je normalen, za jedno Auerjevo luč v vsaki uri potroši več kakor 105 litrov plina, dostikrat do 120 litrov, potem takoj razvidimo, da številka za troške jedna luči, kakor jo navaja plinarna v svoji okrožnici, ni absolutno zanesljiva, ampak le najmanjša, ki se v normalnih razmerah da doseži.

Poleg tega treba še izrecno poudarjati, da plinarna v svoji okrožnici ne črnuje niti besedice o kakem v popustu, katerga bi dojala svojim večjim konsumentom.

Mestna elektrarna pa boda svojim konsumptom dajala prav izdatne popuste, ki so po ceniku že za vsak slučaj določeni.

Trditev v okrožnici, da se da jedna Auerjeva luč nadomesti le s tremi žarnicami po 16 sveč in z jedno po 10 sveč, je že potem, kar smo poprej navedli, neesnovana. Kdor bi vzel namesto jedne Auerjeve luči tri ali štiri žarnice, imel bode dotični prostor dosti bolj svetel in, kar je poglavito, po vseh straneh dosti bolj jednakomerno razsvetljen, ker svoje žarnice lahko razvrsti kakor mu luč najbolj ugaja. Če pa ima prostor dosti bolj ugodno razsvetljen, pa se ne sme čuditi, da ga razsvetljava nekoliko več stane.

Mi smo uverjeni, da se bode v normalnih razmerah lahko shajalo, če se jedna plinova luč nadomesti z jedno žarnico po 14 sveč; kdor pa hoče kaj več storiti, lahko vzame žarnico s svetljostjo 25, ali 45 normalnih sveč. Če bi za žarnico luč zares moral nekoliko več plačevati, kakor za Auerjevo, pa treba uvažavati na prduost, s katerimi električna luč nadavlada v drugem ozira vsoko drugo luč, na prednosti, katera so se v tem listu še pred kratkim iznova povdarjale.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. maja.

— (Prenos Kopitarjevih umrliočih ostankov v Ljubljano.) Ker se je pokopališče sv. Marka na Dunaju, kjer je pokopan veliki slavist, naš rojak Janez Kopitar, in njegov veliki učenec Vuk Stefanovič Karadžič, že pred več leti opustilo, in se dotični prostor v kratkem zazida, je sklenil odbor „Slovenske Matice“ v svoji včerajšnjih sejih, da se Kopitarjevi ostanki prihodnji mesec preneso v Ljubljano ob isti priliki, ko bodo Srbi prepeljali ostanke Vukove v Belograd. Matičin odbor je tudi sklenil, obrniti se na deželni odbor kranjski, na mestno občino ljubljansko in na „Pisateljsko društvo“, naj bi „Matico“ podpirali s primernimi prispevki v ta namen. Znano je, da je mestni ob-

činski svet dunajski najprej nameraval Kopitarja pokopati v častnem grobu na osrednjem pokopališču dunajskem; pozneje pa je iz političnih razlogov to namerovo opustil.

— (Članom kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“) kateri se nameravajo udeležiti izleta k narodni dirki v Zagrebu dne 16. t. m., nazačuju se, da je odhod iz Ljubljane v soboto točno ob 5. uri popoldne iz „Narodnega doma“ do Novega mesta. V nedeljo znutraj ob 1/6. uri odhod iz Novega mesta čez Kostanjevico-Samobor-Zagreb. V Samoboru sestanek s člani celjskih biciklistov.

— („Zagorski Sokol“) imel bodo v nedeljo dne 23. maja ob 4. uri popoldan v svoji telovadnic izvenredni občni zbor s sledenim vsporedom: 1. Izlet v Celje 2. Redovne vaje. 3. Redna telovadba. 4. Slučajnosti.

— (Gad pičil) Dne 9. t. m. je v Preserji na hribu sv. Jozefa gad pičil 7letnega fanta, kojega so takoj v bolnišnico v Ljubljano peljali.

— (Slovenska predstava v celjskem „Narodnem domu“) Iz Celja se nam pše: Učakali smo druge slovensko predstavo v našem „Na rodem domu“ in zdaj še le vidimo, kako izredno velikega pomena je ta krasna palata za naše narodno in socijalno življenje. Uspehi prih dveh predstav kažejo, da bi se lahko vsak mesec priredila vsaj jedna slovenska gledališka predstava. V nedeljo prirejena predstava ni, kar se trče uspeha, nič zaostala za opsto in napravila najboljši utis. Vse točke obšrnega programa so ugajale, in prepričali smo se, da ima slovenska drama vrle moči. Igti „Krojač Fips“ in „Igra pke“ sta se predstavljali tako zaokruženo in gladko, da moramo izčuti vsem sodelujčini močem najtoplejše priznanje. Živahuo in zasluženo priznanje se je izreklo g. Lue mannu za deklaracijo lepega prologa in predstavljanja raznih karakterjev, gosp. Luemannova za predstavitev dveh atrij, gosp. kapelniku Benišku, kakor tudi g. Perdanu za komični solo prizor. Iz kratka: občinstvo je bilo jako zadovoljno, kar se spozna najbolje iz tega, da se napolno izreka želja, naj bi se še pred zato priredilo nekaj jednakih predstav. Dvorana v „Narodnem domu“ je bila pri tej predstavi popolnoma razprodana, v sedež, ko je občinstvo spoznalo drama, ni droma, da bodo tudi druge predstave jednako dobro obiskane.

— (Samomor) V Celji se je ustrelil nadročnik ondorega domobranskega bataljona g. Jos. Nikodemus.

— (Akad. društvo „Hrvatska“ v Gradcu) izvolilo je dne 7. t. m. za letni sestav narednega odbora: Predsednik: med. Branič Ante; podpredsednik: med. Korosno Franjo; poslovodja: med. Tkalčič Zlatko; buježnik: jur. Fabris Disko; buježnik: jur. Poduje Mijo; knjižničar: jur. Rajec Hermes; gospodar: jur. Ostrič Ferdinand; odborska namestnika: jur. Sraca pl. Artur, med. Obradović Ante; revizorji: med. Uzorinac pl. Živko, jur. Blažičević Miroslav, jur. Tiroci Ivan, med. Kovčević Ante.

— („Vermuthlich in slovenischer Sprache“) Mir pše: Dunajdaj zoper jezikovno skupino za Češko in Moravsko še ni pononal. Na vseh koncih in krajin se zbirajo in segavljajo enim saredbam Nemci, rojeni in poraseljni, in njimi mnogo takih, katerih starši se znali k včjetemu dve nemški besedi: „Nika tajč“. Kjer ves nemški svet napravlja kako komedijo, ne sme zaostati celovška trgovska zbornica. Pripeljala je torej dne 26. aprila tudi ona za dragimi komedijanti ter ugovarjala zlasti po svojem drž. poslancu Histerhuberju jezikovni narednik. Trgovska zbornica bi imela pač mnogo hvaležnejšega dela! Še bolj osmetila se je zbornica pri drugi točki. V Pušnik je prosil s slovenskim dopisom, naj se mu dovoli temska obrt za občini Blato Šabek. Zbornica pa je odklonila slovensko prošnjo, o kateri je rekel zbornički tajnik dr. Plohl, da je „spissna menda v slovenskem jeziku“ („vermuthlich in slovenischer Sprache“) in da so podpisani neki „Valentia Pušnik, Filip Kandut ter Cipisnikar“. (!!) — Kdo se ne smeje taki otročniji mō, ki sedi v trgovinski zbornici? Slovenskega jezika torej nadejo trgovci, katerim ob tržnih dnih „nemški“ jezik tako gladko teče „po slovensko“, ko svojo robo za drag denar ponaujajo slovenskim kmetom! Na potu iz stacije v trgovsko zbornico nakrat pozabijo vsako slovensko besedo, da niti slovenskega dopisa ne spoznajo. Pojte se solit! Ali ni to že najvišja in prebedasta komedija?! Zbornični tajnik dr. Plohl pa naj vrame patent na svoja znanje in emko. Ta moč je slovenskega rodū, vječovi starši so jedva znali dobro nemški, a sin se delo tako čistkravnega Nemca, da v svoji nemški močnosti niti slovenskega dopisa noč vč spoznati! Če ste res takšen nevedenč, pojrite vpršati vsaj na magistrat „nemškega“ Celovca, kjer vam budejo znali rastolmačiti slov. dopise, in kjer Vam budejo povedali, da zavoro slovenske dopise sprejamati in tudi slovenski rečovati! Računim kričačem, ki živé le od hujskanja zoper Slovence, se bodta celovška „nemška“ trgovska zbornica in nje še bolj „nemški“ tajnik slovenskega pokolenja kajpak zelo prikupila. Kdor pa le malo trenzo misli, boda pritrđil, da se od nasprotne strani napravlja le prav navadna komedija!

— (Kmetijska družba koroška) pričeli v Trušnjah, v Velikočevu in v Tržah predavanja o oskrbovanju traveškov. Predaval bodo slovenskim kmetom slovenščine nezmožni tajnik Kobler. Družba ima pač na razpolaganje Slovence dra. Kramerja, ali ker je družbi na tem, da se slovenski kmet udešar ne nauči, ker hode kar mogoče ovirati njega napravljene, predavanja pa je primorsna prijeti, zato pošilja na določene kraje jezika prebivalstva nezmožnega učitelja.

— (Boj za pravico slovenskega jezika — na grobem!) Tržaškemu Slovencu Franu Primožiču je umrl otrok dne 20. marca. Žaljuči oče je hotel priprediti mai nagrobovi spomenik svojemu otroku. V ta namesto je šel pred kakšni tremi tedni na tu najstnji magistrat z dodatnim napisom. Tam pa so mu odgovorili: „Ako napravite napis italijanski ali nemški, bodo stvar rešena kratkim potom, sko pa bo hode slovenskega, morate napraviti protisojno, kotkovano seveda“. Našemu moču vendar ni šlo v glavo, da je tukaj jenostvansko postopanje in šel je češko na namestništvo. Tu so mu seveda odgovorili, da so same besede ne morejo storiti ničesar, ampak učeniti mora pisano pritožbo. In tako umrlo dete še sedaj nima spomenika, ker si slovenski jezik ne more priznati pravice niti na grobem. „Eduard“ pravi: Nič ne bi imeli proti temu, sko na magistratu zahtevajo pisane pošte in koliko, ako bi vedeli, da se postopek z temi jedoško, sko ne bi vedeli, da se sicer teke stvari rešujejo brevi manu in brez sitnosti in stroškov za stranke! Tako pa, ko vidimo, da učinkata ugodnost tudi Italijan iz Italije in Nemec iz rejsa, dodim se nam, domačnom, stavljajo vse možne zaprake, da smo torej gleda svojih pravic daleč tam v kotu za močanci — nas to mora žaliti in ogroziti! Stavna vlada bi morda vendar še kako namestništvo, da bi prisluh v okrom takemu krivičnemu, jedostranskemu in žaljivemu postopanju ed strani magistrat, naproti svetovnemu prebivalstvu slovenskemu? Ali ne? Mar smo pa vendar to, za katero je ta dnežnica bil nemškonacionalni zblaznenec Wolf: tjudja menje vrednosti, državljan II. vrste? Ali smo res ptice na nebuh, na katere smo streljati, komur se — zljubi? Te dan je razdrobljeno državno sodišče, da občinska avtonomija ne sme negati tako dolgo, da bi kršila ustavne pravice državljanov in zato ednakopravnosti jezikov v vsem javnem življenu!

— (Akad. društvo „Slovenija“) je za 57. (letni) tečaj izvolilo naslednje osebe: predsednik: jur. Metod Dolenc; podpredsednik: phil. Irač Kočnik; tajnik: phil. Anton Jeršenović; knjižničar: phil. Hinko Vodnik; blažnjnik: jur. Matija Marinček; arhivar: jur. Josip Farjančič; gospodar: med. Janez Stejs; odb. namestnika: phil. Filip Gačparčič, jur. Ivan Vasilj.

* (Velik srbski dobrotnik) Baron Miloš Bajić je daroval za zgradbo srbske velike gimnazije v Novemštu 100.000 gld. Ta srbski bogataš je vnuč kneza Milaša, ter jeden dedičev njegovega ogromnega premoženja.

* (Liberalen škof) V Boji na Ovruškem je uvel te dni škof Gabriel Latonowics v starosti 72 let. Latonowics je bil od 1. 1878. do 1892 državni poslanec in član liberalne stranke ter se tudi nistor veden kralj Liberalce.

* (Kaznovani zdravnik) Dunajske zdravniške zbornice je pred kratkim sklenila inževiti, da tista ameriška, reklama s katero zlasti potom avonsiranja inščo židovski zdravnički pacientov, ni dostenja. Ker se 19. zdravnikov za ta sklep ni zmenilo, jih je zbornica za dobo treh let vzela aktívno in pasivo volitao pravico.

* (Razprava proti napadniku italijanskega kralja) Iz Rima javljajo, da razprava proti napadniku kralja Humberta, Petru Acciaritu, vroča napreduje. Policija je bjež načelni dokse, da Acciarito ni iz lastnega nagiba napal italijanskega kralja, temveč, da je hotel samo izvršiti to, kar je sklenila očeta zarota. Treba torej najprej skrivcem priti na sled, potem še le se boda vršila sodba.

* (Uspeh pouka v morali v francoskih ljudskih šolah) Da bi zvedel, kak uspeh ima pouk v morali, je šolski nadzornik v Besačonu razpostjal na starši vpraševalne liste. Pregled je, da je otrok boljši, prednješi, ubogljivejši; ljudi starši, brate in sestre; katero napake in dedečosti ima, in katero želite imajo starši glede pravnega poboljšanja svojih otrok. Tri četrtine od 250 došlih odgovorov je bilo ugodnih sa pouk v morali. Nadzornik tudi trdi, da dadé izražene želite staršev marsikat mighaj za pravo ravnanje z učenci.

* (Ženska osveta) V Kansas City se volijo občinski zastopniki župana, nego voliči direktno. Nadzor toga je bila zopet volitev župana, pri kateri je imel največ učenja na smago Mr. Short. Lajko si je misliti, kako so se on in prijatelji njegovi začudili, ko je skrtnil doksel, da je zmagal njegov protikandidat. Izvedeli so kmalu verok po rezu. Short je bil svoj čas ženin neke učiteljice, zato je zapustil in se poročil z imovito vdovo. Za to nezvestobo se mu je zdaj zapuščena učiteljica maščevala. Ker imajo v Kansasu ženske volilne pravico, je nahujskala vsa ženske zoper Shorta in ženske so bile seveda koj pripravljene, kaznovati nezvestnika. Glrovalo so za Shortovega protikandidata in marsikatera iz njih je seveda pravgorila tudi svojega moža, brata itd., da ni glasoval za Shorta.

Darila:

Uredništvo našega lista je poslalo: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospodina Viki Petsche v Starem trgu pri Ložu 10 krov, nabranje pri majnikovem izletu starotrške čitalnice na Bloško polje. Živelj rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzojavke.

Dunaj 11. maja. V današnji seji poslanske zbornice je ministerski predsednik grof Badeni odgovarjal na Malfattijevu interpelacijo glede primorskih razmer in na Spinčičeve interpelacije glede dogodov v Kopru. Odgovarjal je v italijanskem zmislu. Pri prvem branju zakona v kmetijskih zadružbah je misločni posl. Udržal ostro napadal Wolfa, katerega je imenoval duševno pokvoko in nedostojnega človeka, kateri ni povsem zdrave pameti.

Dunaj 11. maja. Nemški nacionalci so sklenili, nadaljevati boj proti vladu z vsemi sredstvi, dokler se ne prekličejo jezikovne naredbe ter zlasti delati na to, da se prepreči vsako pozitivno parlamentarno delovanje.

Dunaj 11. maja. Gospodska zbornica je sinoč končala razpravo o Czedikovem načrtu adresi. Konservativci so dosegli, da je bil v načrtu vzprejet odstavek o šoli in o jezikovnem vprašanju.

Budimpešta 11. maja. Ministerski predsednik Barffy je dal v soboto cesarju vse portfelje na dispozicijo. Listi zahtevajo, naj ministerstvo odstopi. Vest, da je cesar ponudeno demisijo že vzprejel in naročil baronu Jozsiki, naj sestavi novo ministerstvo, še ni potrjena.

Atene 11. maja. Ministerski predsednik je zastopnikom velesl sporočil, da prepušča Grška svojo usodo velesilom. Te so takoj začele akcijo v dosegu miru. Turčija zahteva tri milijone turških funkov odškodnine, regulacijo meje pri Prevesi, Mečevu, Kraniji, Damasiju, Meluni in Analipsisu, anuliranje specijalnih pogodb v korist grškim podanikom, izročitev vseh grških oklopnic in regulacijo kretskega vprašanja v tem zmislu, da se utesni obljubljena avtonomija.

Narodno-gospodarske stvari.

— Tržaška posojilnica in hranilnica končala je 31. decembra 1896 peto upravno leto. Prometa je imela v 1896. letu 568.527 gld. 81 kr. točaj 190.725 gld. 83 kr. več takor v letu 1895. Zadružnikov je pristopilo 167 izstopil pa so 3. Dosežev se vplačah 2630 gold., premenjenih v glavne 420 gld., vzdigno pa 210 gld. Stanje delčev na 31. decembra 1896. je točaj 16.520 gld. Hranilna vloga so se pretečenem letu lepo pomnožile: vložilo se je 102.463 gld. 71 kr. vzdigno se je 54.006 gld. 32 kr., zaraščaj 48.457 gld. 39 kr., k tej svoti pridjeti je izposojila zadružna, ki znašajo koncem leta 14.191 gld. 88 kr. in pa lanski saldo vlog 102.544 gld. 94 kr., skupno vloge znašajo točaj 165.194 gld. 21 kr. Vložilo se je 561 krat, poprečna vloga je točaj 177; vzdigno se je 272 krat poprečno 236 gld. Posojil se je dal na vključje 63.740 gld., na zmenjice 57.857 gld. 77 kr., na začetave 36.555 gld., skupaj 124.752 gld. 77 kr., leta 1895. pa 84.921 gld., več točaj 39.831 gld. 77 kr. Največje dovoljeno posojilo je bilo 17.200 gld., najmanje pa 5 gld. Prosilcev bilo je 640, dovoljilo se je 369 pršenj, odbilo pa 271. Največ prešenj bilo je iz tržaške okolice, kac kaže da ljudstvo želi iznebiti se tujih kapitalistov, ki je tlacio z visokimi obrestami in je delajo odvisno od njihove milosti. Rezervni zaklad se je od minolega računskega sklepa, ki je bil odobren na občinem zboru dne 10. maja 1896, lepo pomnožil; dne 31. decembra 1896, začasal je rez k letu 1862 gld. 89 kr., od čistega dobička pridejalo se je 1422 gld. 67 kr. Načelnštvo mu je odstopilo polovico nagrade 52 gld. 30 kr., vstopoina je znašala 172 gld., razni dokedki pa 64 kr iz tega in narasli obresti dosegli smo 31. decembra 1896. sveto 3471 gld. 38 kr k temu pa pride še letoska vstopoina 167 gld. in razni dohodki 11 gld. 97 kr., tako, da imamo lepo sveto 3650 gld. 35 kr., ki je naložen kot hran. vloga št. 42. Ker letoski čisti dobiček znaša 3111 gld. 95 kr. in bi se za 5% dividendo rabio 723 gld. 37 kr., bi se po odbitku 155 gld. 52 kr. za nagrado načelnštva, ostanek 2233 gld. 5 kr. pridejal rez. ziskalu, ki bi na ta način narasel na 5883 gold. 41 kr. Načelnštvo je od svoje nagrade dalo drežbi sv. Cirila in Metoda lansko leto 50 gld., in ita tuklico, da je „Tržaška posojilnica in hranilnica“ pokroviteljica, ostanek letosnje nagrade preko 100 gld. pa podari „Kmetijski in vrtniški družbi za Trst in okolico“.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	732,9	8,9	sl. szah.	skoro jas.	1,8
11.	7. zjutraj	730,6	6,7	sr. vzhod	del. jasno	
*	2. popol.	727,4	16,7	sr. zahod	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 10,5°, za 2,9° pod normalom. — Kolobar okoli lune od 9.—10. ure po noči.

Dunajska borza

dne 11. maja 1897.

Ekupni državni dolg v notah	101	gld. 95	kr.
Ekupni državni dolg v srebru	101	90	
Austriski zlata renta	122	65	
Austriski kronski renta 4%	101	15	
Ogrska zlata renta 4%	122	30	
Ogrska kronski renta 4%	99	75	
Astro-ogrske bančne delnice	950	—	
Kreditne delnice	861	50	
London vista	119	60	
Nemški drž. bankovci na 100 mark	58	62 ¹ / ₂	
20 mark	11	72	
20 frankov	9	52 ¹ / ₂	
Italijanski bankovci	5	27 ¹ / ₂	
G. kr. sekini	85	—	

Globoko užaljenim srcem javljamo v svojem in v imenu sorodnikov vsem ljubim prijateljem in znancem prečudno vest, da je naša nepozabna, iskreno ljubljena mati, oziroma tašča in stara mati, blagorodna gospa

Josipina Kozina roj. Gosar

vدوا c. kr. profesorja

danes ob 1/4. uri zjutraj, po dolgi in jako mučni bolezni, previdena s svetotajstvji za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bude jatri v sredo, dné 12. maja t. l., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, v Salendrovih ulicah št. 6, na pokopališče k sv. Kristofu.

Sv. maše zadušnice darovale se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 11. maja 1897.

Mici Rupnik roj. Kozina, hči. — **Juri** in **Pavel Kozina**, sinova. — **Dr. Ivan Rupnik**, c. kr. davčni nadzornik, zet. — **Ivana Rupnik**, vnučnika. (675)

Mesto vsakega drugega obvestile.

Tugepolni naznanjam vsem prijateljem in znancem prečudno vest, da je Vsemogočemu dopadlo, naša preljubo hčer, oziroma sestro

Mici Pleteršek

danes ob 4. uri zjutraj, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, v 18. letu njene starosti, v boljšo hodočnost poklicati.

Pogreb drage rajince bode v sredo dné 12. t. m. ob 8. uri dopoludne.

Mokronog, dne 10. maja 1897.

(672) **Žalujoči ostali.**
Brez posebnega naznanila.

Poslano.

Dovoljujemo si p. n. občinstvu nazoanjati, da **pre- neha naša dosedanja zaloga piva pri go- spodu Odo Pammer-ju v Ljubljani.**

Naš znameniti češki izdelek se je po svoji posebni finosti in prijetnosti uvedel po vsem Kranjskem in vživa povsodi veliko priznanje.

Pivo iz češke delniške pivovarne

se bode tudi na dalje v nespremenjeni kakovosti točilo
v „Narodnem Domu“ v Ljubljani.

Potrudili se budem, da z dobro kakovostjo in z uležanim pivom p. n. občinstvu v vsakem oziru postrežemo.

Češka delniška pivovarna

v Čeških Budejvicah.

Ljubljana v maju 1897.

Pisarja

z lepo pisavo vzprejmam takoj.

Dr. Valentin Krisper
advokat v Ljubljani.

(669-1) **Praporčam se vsem krčmarjem, posestnikom in drugim**, koji več vina potrebujejo. Podpisani imam **jako dobro črno vino**

cenejše in dražje. Posiljal bi ga v svojih posodah od 60 do 300 litrov. Liter vina je po 16, 18, 22 in 26 kr. a. v.

(651-3) **Jurij Bole**
posestnik v Pulju, Via Gloria št. 42.

Jedino pristen

BALZAM

(Tinctura balsamica)
iz angelja varuhna lekarne in tovarne farmacevtičnih izdelkov

A. Thierry v Pregradi
pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu pre- skuseno in ocenjeno.
Najstarejše, najcenejše in naj- cenejše ljudske domače zdravilo, tolazeče prsne in pljučne beli, krč v želodeu itd. za notranjo in vnosno uporabo.

V znaku pristnosti je vsaka steklenička zaprta s srebrnim tobolcem, v katerem je vtisnjena moja firma: „**Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu**“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe **zeleno tiskane** varstvene znamke, naj se zavrse kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. **Pazi na se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo!** Ponarejalec in posnemovalci mogejo jedino pristačega balzama, kakov tudi prodajalec brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepečih družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovati. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, **naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuhna lekarna (Schutzenzel-Apotheke)**. **A. Thierry-ju v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.** Cena franko za vsako poštno postajo na Austr-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosnu in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti prejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (57-18)

Pazi naj se vedno natančno na gorno zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znaku pristnosti vsake stekleničke.

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Izboren Schwarzenbergov sir

pr 100 kg 25 gld., v poštnih zaboljih netto à 4 kg franko,
gld. 1-18 za zaboljek, vzorec brezplačno, priporoča najbolje
(642-2) parna sirarna Rzeszów.

Izurjena šivilja

se takoje vzprejme na Starem trgu
št. 4, III. nadstropje. (650-3)

Konverzacijski leksikon

proda se po nizki ceni.

Kje? pove upravnštvo „Slov. Naroda“. (627-2)

Turistom, častnikom, peš-potovalem se najbolje- praporča gotovo učinkujuči **Benoit-ov**

Salicyl-obliž za kurja očesa

v pismih à 40 vinarjev proti kurjim očesom, trdi koži
itd. Zalega pri g. Aut. Krisperju v Ljubljani. 645-2

Spretna, zanesljiva poštna odpravitev

isča služba začetkom junija ali julija. — Več po ve- iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (673-1)

Prodajalnica

pripravna za vsakeršno trgovino, se edda v av- gustnem terminu v Gradiščah št. 5. — Več se izvē pri lastniku Jeanu Schrey-u istotam.

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša ustna voda priznani **Anatherin** katerega izdaje dvorni zobozdravnik (437) dr. J. G. Popp na Dunaju. (15) V steklenicah po gld. 1-40, gld. 1— in gld. —50 v vseh lekarnah, droguerijah in parfumerijah.

Pego odpravi v 7 dneh popolnom (331-20) dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

jedino gotovo učinkujuče sredstvo proti pegam in za olepanje polti. Pristuo v zeleno zapečatenih izvirnih steklenicah po 80 nov. ima na prodaj Jos. Mayr-ju lekarnu v Ljubljani.

Josip Guzelj

Alojzija Guzelj roj. Šuvan

poročena.

Škofja Loka, dne 10. maja 1897.

Mesto vsakega družega naznanila.

(674)

Razglas.

Iz Rudolf Bayer-jeve konkurzne mase v Ljubljani proda se nezarubljena

zaloga manufakturnega blaga in prodajalniška oprava

kakor se nahaja v prodajalnici na Starem trgu v Ljubljani v inventurni vrednosti po 13.785 gld. 17 kr.

vsa povprek proti gotovemu plačilu tistem, ki bode največ ponudil.

Vabijo se tedaj kupci, da naj vložijo svoje zapečatene ponudbe, katerim mora biti priložena 10% kavejca v pupilarno varnih vrednostnih papirjih,

najkasneje do dne 20. maja 1897

do 12. ure opoludne pri podpisemu upravitelju konkurzne mase.

Inventurni zapisnik pregleda se lahko pri tukajšnjem c. kr. deželnem sodišču ali pri podpisem upravitelju, blago pa v prodajalnici po poprejšnjem oglasilu.

Upraviteljstvo konkurzne mase pridržuje si pravico, vse ponudbe, aka mu ne ugajajo, odkloniti brez navajanja uzrokov.

Gledé prodajalnice treba se posebej dogovoriti.

V Ljubljani, dne 8. maja 1897.

Upavitelj konkurzne mase:
Dr. Alfons Mosche.